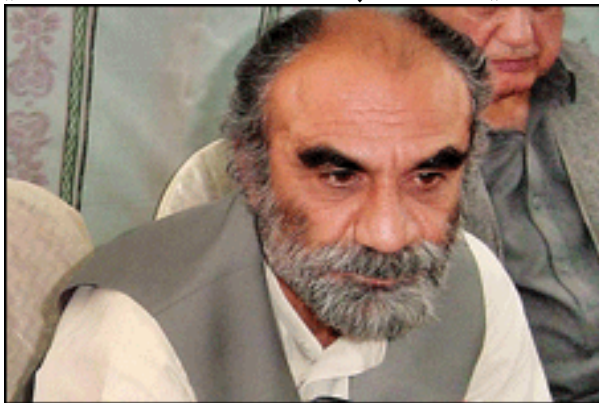

د بلوچستان مرے

وسعت اللہ خان

په اکائیانو کښې د ټولو نه په لاندې سطح دے.
د رپورټ مطابق پاکستان کښې د اوبو اووۀ
اویا (۷۷) فیصده زرعي او انساني ضروریات د
اباسین او د دې سره په
تړلیو سیندونو روان د
اوبۀ خور د نظام نه پوره
کپرې خو د بلوچستان
صرف پنځۀ فیصده
زمکه د اباسین د اوبۀ
خور د نظام سره تړلې
ده، نوره پنځۀ نوي

فیصده زمکه باراني ده یا شاړه ده.
د پاکستان د نیمې نه زیات معدني دولت
بلوچستان کښې دے خو د معدنیاتو نه ترلاسه
کېدونکي قومي پیداوار کښې د بلوچستان برخه
صرف د شل فیصده
خواوشا ده. کال نولس
سوه څلور نوي او پنځۀ
نوي کښې د پاکستان
شپږ پنځوس فیصده د
گڼس ضرورتونه
بلوچستان پوره کول، لس
کاله پس د گڼس په قومي

د بلوچستان په حقله د عالمي بېنک په تازه
رپورټ کښې وئیلے شوي دي چې په تېرو درې
دېرش کالو کښې د پنجاب په معاشي حجم کښې
څلور چنده، د سنده او
پښتونخوا په اقتصادي
حجم کښې درې اعشاریه
شپږ چنده او د بلوچستان
په اقتصادي حجم کښې
صرف دوه اعشاریه اووۀ
چنده زیاتوالے راغلے دے.
څلوېښت کاله وړاندې هم

بلوچستان د وفاق د ټولو نه غریبه صوبه وه او نن هم
دغه حال دے. بلکې د ملک د معیشت د ودې او
پرمختگ په تناظر کښې کۀ وکتے شي نو بلوچستان
د پرون په مقابله کښې نن ډېر زیات غریب دے. د

سماجي ترقی په
لسو معیارونو چې
پکښې تعلیم،
صحت او صفائي او
د صفا اوبو اسانی
شاملې دي، په دې
ټولو کښې
بلوچستان د وفاق

پیداوار کنبی د بلوچستان برخه صرف پنځویش

مصلحتونه دي خو مېډيا ته د دستي بمونو د حملو،

د ابادی د تارگت کلنک، د گېس پائپ لائن او رېل د پتلی د تباه کولو نه پس د غائبېدونکو بلوچیانو د قيصو او خبرونو شاته مظلوم او پسمانده بلوچستان ولې په نظر نه راځي. څه رنگه چې مېډيا قومي ترانې غږوي او عوام د طالبانو په خلاف د رابېدارولو او متحد کولو کړېدو اخلي دغسې د

فيصده پاتې شوه او د گېس موجوده ذخیرې به هم راتلونکو پنځلسو کالو کنبې خالي شي.

که وکتې شي نو د عالمي بېنک په دې رپورټ کنبې څه هم داسې نوې نشته چې سره پرې هېران شي خو د يوې عالمي ادارې د داسې قسم رپورټ نه دا ضرور ظاهرېږي چې د بلوچستان د پسماندگۍ مسئله اوس يو

بلوچستان د مسئلې د هوارولو دپاره د قوم په متحد کولو کنبې دلچسپي ولې نه اخلي. دوي زيات نه زيات دا وکړي چې کله کله څوک بلوچ سياستدان يا قوم پرست په يو ټي وي چېنل په مباحثه کنبې راوغواړي او د هغه مرثيه واوري او بيا د اوهو، دا خو ډېر زيات دے، داسې نه دي پکار. بلوچيان هم زمونږ ورونه دي. په رنگ همدردانه او ازونه وشي او چې مباحثه ختمه شي نو ژوند د اول په شان په خپل ډگر روان شي.

داسې پرسېدلې مړې دے چې هر څوک ئې صفا صفا ليدے شي. مونږ دا مړې د «هندوستان لاس وهنې»، «يو موټې شريپسند»، «استحصالي سرداران» يا د «بلوچيانو اکثريت محب وطن دي»، په رنگ سرکاري اصطلاحات او خځله د څه وخت دپاره پتولے شو خو د دې نه راختونکې بدبوئي به څنگه پتوو.

د سياستدانانو خو خپلې مجبوري او

په اورېدو کنبې راغلي دي چې حکومت او پارلمنت د بلوچستان دپاره څه پېکچ راوړي، څوک خو دې دا معلومه کړي چې دا پېکچ په کومه رېږه کنبې راوان دے چې تر اوسه راونه رسېدو. هغه وائي کنه:

تش په خبرو به مې جوړ د زړه زخمونه نه

شي

(د بي بي سي ډاټ کام په مننه)

